

Notulen van de openbare vergadering van commissie van advies I voor algemene en bestuurlijke zaken, ambtelijke aangelegenheden, openbare orde en veiligheid, leefbaarheid wijken en dorpen, volksgezondheid, in- en externe betrekkingen en financiën, gehouden op 19 juni 2003 om 18.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), A.W. van Daalen (VVD), M. Dekker (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (PU), G. Nentjes (CU/SGP), P. Reijenga (CDA), J. Schipper (CDA) H. van Steen (PU) en P.M.S. Vermeulen (D66) leden van de commissie

Voorzitter:	de heer L.G. Voorberg
Griffier:	de heer J.M. Even
Wethouders:	de heer J.A. Ritsema
Burgemeester:	de heer W.L.F.C. ridder Van Rappard

1. Opening en mededelingen

De VOORZITTER opent de vergadering om 18.30 uur en heet alle aanwezigen welkom. De heer Van Steen vervangt vanavond de heer Van Domburg. De heer Schipper vervangt mevrouw Wondergem. De heer Nentjes is afwezig. De heren Dekker en Vermeulen komen later. Ook de leden van het Platform Zorggebruikers, de heren G. ten Hoope, L. Korf en A. Offenbergh en van de huisartsenvereniging, de heer C.J. Dekker worden bijzonder welkom geheten.

Deze vergadering is vorige week vastgesteld. Er heeft toen besluitvorming plaatsgevonden over de positie van het ziekenhuis. Daarover is in de fracties en bij andere overlegorganen nagedacht. Ook het college heeft actie ondernomen. Samen met het college van de gemeente Urk is een brief opgesteld en verstuurd naar de leden van de vaste Kamercommissie voor Volksgezondheid. Mocht er uit deze commissievergadering nog een aanbeveling voor een raadsbesluit komen, dan kan dat in de raadsvergadering van komende week.

2. Stand van zaken ziekenhuis.

De VOORZITTER geeft eerst de wethouder gelegenheid om de laatste ontwikkelingen mee te delen en daarna krijgt de commissie de vraag te beantwoorden welke acties noodzakelijk zijn.

Wethouder de heer RITSEMA geeft toelichting op de reactie van het college op de besluitvorming over het Plan van Aanpak (PvA) van de Raad van Toezicht (RvT) van 10 juni 2003. Kortgezegd komt het erop neer dat het PvA zoals het er in concept lag door de RvT tot besluit is verheven. Met de aantekening dat de uitkomsten van de werkgroep Acute Zorg volgens de RvT opgepakt zouden kunnen worden, mits de rekening door de gemeenten en de provincie worden betaald. Op dat punt is het college van mening dat die rekening verkeerd is geadresseerd. Voor extra middelen moeten ziekenhuizen geen verzoek richten aan gemeentebesturen en ook niet aan provinciebesturen, maar aan het ministerie en de zorgverzekeraar. Het college is van mening dat de RvT qua ambitie de zaak hoger had moeten leggen en had moeten adresseren aan de politiek. De RvT is nu niet verder gekomen dan het overleg op het ambtelijk niveau van het ministerie. Het college vindt dat dit verzoek aan politiek Den Haag had moeten worden verstuurd. Daarbij had de RvT kunnen refereren aan het kabinetsbeleid, uitgedragen door minister De Geus in de Tweede Kamer op 6 mei 2003. Ook had kunnen worden gerefereerd aan de brief van de vorige minister van 10 oktober 2002. Tevens had kunnen worden gerefereerd aan uitspraken van kamerleden in de commissie en op 1 maart 2003 in Emmeloord. Dan was de discussie op het juiste niveau gebracht.

Naar aanleiding van de besluitvorming is er overleg geweest van portefeuillehouders en de gedeputeerde. Daar is dezelfde conclusie getrokken. Dat was reden om een brief te sturen aan de Kamer met een afschrift aan de minister en het ziekenhuis. Het bleek dat de gemeenten Noordoostpolder en Urk in deze brief qua ambitie de lat hoger wilden leggen dan de andere deelnemers aan het overleg. Dat heeft ertoe geleid dat het college besloot een separate brief op te stellen, naast de brief van de provincie. Daarvoor waren twee argumenten. Het niveau van de ambitie zal hoger moeten liggen dan het huidige PvA van de RvT. De Kamer moet op een hoger niveau worden aangesproken. Het tweede argument om het ambitieniveau hoger te leggen is het verkrijgen van de medewerking van de huisartsen in deze regio om te komen tot een huisartsenpost. De huisartsen willen in principe daaraan meewerken, mits er een duidelijke meerwaarde is.

De uitkomsten van het besluit van de RvT en de uitkomsten van de werkgroep Acute Zorg zijn voor de huisartsen onvoldoende om mee te werken aan een huisartsenpost. De huisartsen zijn toeleverancier voor het ziekenhuis. Daarom is het essentieel daarin te investeren en de medewerking van huisartsen te verkrijgen. Daarom hebben Noordoostpolder en Urk een hoger ambitieniveau in de separate brief neergelegd.

Het college is in afwachting van het overleg van de Kamer. Spreker heeft deze middag nog overleg gehad met kamerlid Buijs van de CDA-fractie, dat heeft aangegeven dat de Kamercommissie uiterlijk maandagmorgen 23 juni 2003 een reactie wil hebben van de minister op het besluit van de RvT en dat de Kamercommissie uiterlijk volgende week, afhankelijk van zijn reactie, nog met de minister daarover wil overleggen. Daarmee wil hij geluiden smoren dat de Kamer de zaak op zijn beloop zou laten en over het zomerreces heen zou willen tillen. In afwachting daarvan is het college van mening dat deze bestuurlijke lijn moet blijven gevolgd. Het college ziet daarom nu geen aanleiding actie te ondernemen met juridische procedures. Deze bestuurlijke lijn is ook vanmiddag nog besproken met het Platform Zorggebruikersbelangen. Het college van Urk en ook de woordvoerder van het Platform kunnen zich vinden in het volgen van deze bestuurlijke lijn. Dat betekent dat juridische procedures afhankelijk zijn van het Kameroverleg volgende week.

Daarmee heeft hij aangegeven welke lijn het college op dit moment voorstaat. Uiteraard is hij zeer benieuwd wat de Kamer volgende week gaat doen en naar de uitkomsten van dat overleg. Het college realiseert zich de nieuwe politieke situatie met een nieuwe minister, die niet op grond van een ontwikkeling van de ziekenhuizen in Flevoland een motie van afkeuring aan zijn broek zal krijgen. Het hangt wel van het overleg af hoe de nieuwe minister met deze kwestie aan de slag gaat. De Kamer heeft altijd gezegd dat geld het probleem niet kan zijn. Budgetten kunnen van etiket worden veranderd. In goed overleg met de minister kan de Kamer vragen om een overbruggingsfinanciering, zoals het college heeft verzocht. Daarmee kan de positie van de IJsselmeerziekenhuizen in elk geval voor die periode stevig worden neergezet. Dan kan worden gewerkt aan vertrouwen, productie en adherentie. Zowel intern als extern.

Het Platform heeft een verzoek gedaan om € 5.000,00 ter beschikking te stellen. Het college is van mening om, als sprake zal zijn van een juridische procedure, daarin gezamenlijk op te trekken. Het college wil daarin wel een heldere positie hebben. Het college wil met dat voorschot geen eigen verantwoordelijkheid afkopen. Er zal gezamenlijk worden opgetrokken. Daarna wordt gekeken naar de kosten en zal de mogelijkheid van financiële ondersteuning van het Platform worden bezien. Er is daar deze middag in goed overleg met het Platform overeenstemming over bereikt.

Verder wil hij nog wat zegen over de vraag of de gemeente moet gaan participeren in een werkgroep, waarin wordt nagegaan welke andere toekomstmogelijkheden er zijn voor het Dr. Jansenziekenhuis. Hij refereert aan het eerder door het college ingenomen standpunt, dat gelet op de huidige situatie een discussie over verzelfstandiging van het ziekenhuis niet aan de orde is. Dat is niet verstandig, omdat de RvT verzelfstandiging niet als beleid heeft uitgezet. Ten tweede vindt de minister dat geen besprekbare optie. Ten derde, als de gemeente gaat participeren in zo'n werkgroep is het de vraag of dat productieve energie is. Op het moment dat de gemeente dat buiten het ziekenhuis om doet, verspilt de gemeente energie, want als de uitkomsten betekenen dat moet worden gestreefd naar een zelfstandig ziekenhuis, heb je toch de medewerking van de RvT nodig. Die zal dan moeten besluiten tot defusie. Dat lijkt hem, gelet op het standpunt dat op 26 februari jl. in het stakeholdersoverleg op grond van de verklaring van de gemeenten is neergelegd, waarin ook gesproken wordt over een derde werkgroep voor de lange termijnvisie, niet zinvol. Het lijkt hem dat er in gezamenlijkheid met het stakeholdersoverleg tot overeenstemming moet worden gekomen om de opdracht aan de werkgroep te verbreden en dit soort opties daarin te betrekken. Dan gebeurt het in overleg met betrokkenen en het bevoegd gezag van het ziekenhuis. Dan zou de uitkomst daarvan zinvol kunnen zijn. In deze fase is dit geen reële optie. Daarom adviseert hij daar negatief over. Bovendien moet niet de indruk worden gewekt, dat er een effectief resultaat kan worden geboekt in de periode dat er mogelijk een juridische procedure gaat lopen. Dat is niet realistisch.

De VOORZITTER wil de commissie graag horen over de bestuurlijke aanpak van het college. In de tweede plaats een reactie op de brief van 16 mei jl., waarin het Platform om een voorschot vraagt. Ook wil hij graag een reactie op de opmerkingen van de heer Ritsema over een mogelijk onderzoek naar verzelfstandiging of andere alternatieven. Als er nog aanvullende vragen zijn, kunnen die daarna worden gesteld. Hij wil eerst de reactie op deze drie punten.

De heer VAN DAALEN zegt dat het hem genoeg doet dat de aanvraag van het Platform voor een voorschot door het college niet wordt afgewezen.

Nog belangrijker is dat het college zegt dat, als het tot een juridische procedure moet komen, het college gezamenlijk met het Platform wil optrekken. Hem lijkt dat een goede weg.

Hij heeft begrepen dat de manager zorg a.i., de heer De Vries in een bijeenkomst heeft gezegd, dat het PvA hetzelfde is als een sterfhuiskonstructie. De heer De Vries is afkomstig van hetzelfde bureau als de heer Brinkman. Hij deelt het maar even mee.

Dan wil hij iets zeggen over het starten van een onderzoek naar een publiek-private samenwerking. De VVD steunt het standpunt van het college absoluut niet. De fractie is van mening dat het sturen van petitie's naar Den Haag weinig toegevoegde waarde heeft. Het is niet meer dan nogmaals signalen afgeven. Hij denkt dat het tijd is om vanuit de Noordoostpolder aan de slag te gaan. De wethouder wil via het stakeholdersoverleg tot overeenstemming komen met de RvT over een lange termijnvisie. Hij denkt dat het nu tijd is om te starten met dat onderzoek. Hij ziet geen enkele reden om dat niet te doen. Hij vindt het goed als de gemeente samen met het Platform een eigen standpunt gaat innemen. Er moet geen tijd worden verloren om plannen te maken. Wat is er op tegen als straks toch blijkt, dat het niet gaat zoals het wordt gedacht. Dat is al zo vaak gebeurd. Hij juicht het idee van een werkgroep te vormen absoluut toe.

De VOORZITTER vraagt wat de VVD-fractie precies vindt van de lijn van het college om nu geen juridische procedure te starten en eerst een brief aan de Kamer te sturen.

De heer VAN DAALEN zegt dat die gekozen weg ook goed is. Dat betekent wachten tot de komende week. Dat kan nog wel.

De VOORZITTER concludeert dat de VVD het grotendeels eens is met het college. Alleen de deelname aan de werkgroep wil de VVD wel op kortere termijn.

De heer VAN DAALEN zegt dat hij het eigenlijk grotendeels niet eens is met het college.

De heer HAAGSMA geeft ook een reactie op de drie punten. Hij heeft de wethouder horen zeggen dat tot volgende week de bestuurlijke lijn nog steeds wordt gevolgd. Dan komt er volgens hem toch een moment dat het college en de raad de knopen moeten tellen en een besluit moeten nemen over de verdere acties. Tot nu toe is het vertrouwen in de bestuurlijke lijn alleen maar geschaad. Hij pleit ervoor om die juridische procedure in ieder geval vorm te gaan geven. Hij juicht het toe dat het voorschot aan het Platform is toegezegd. Wat hem bevreesd is het traject van die procedure. Hij heeft begrepen dat het Platform die procedure wil om een status quo te bewerkstelligen en in die tijd te zoeken naar mogelijkheden voor verzelfstandiging. Hij heeft het college niet horen zeggen wat het college beoogt met een juridische procedure. Is dat om de vier basisspecialismen veilig te stellen? Of gaat het om een mogelijkheid om tot verzelfstandiging te komen?

Het college vindt het verloren moeite om aan die verzelfstandigingswerkgroep deel te nemen. Hij denkt dat er toch vooruit moet worden gedacht over de manier waarop in de Noordoostpolder het ziekenhuis overeind moet worden gehouden. Hij denkt dat de gemeente met de stakeholders rond de tafel moet gaan zitten om te bezien wat met die groep voor elkaar kan worden gekregen. Hij wil daar nog een reactie van het college op horen.

De heer REIJENGA zegt dat zijn fractie er vooralsnog niets voor voelt om te participeren in de werkgroep en daarin het college steunt. Hij zegt met nadruk 'vooralsnog'. Hij vindt het verstandig even af te wachten en te bezien hoe de zaken lopen. Dan kan opnieuw worden bekeken of het wenselijk is om toch naar verzelfstandiging te gaan streven en daarin met het Platform samen te werken.

Hij begrijpt dat er een goed overleg is geweest tussen het college en het Platform. Dat heeft kennelijk geleid tot overeenstemming. Het Platform staat achter de lijn van het college. Dat betekent dat de koppeling tussen een juridische procedure en participatie in de werkgroep min of meer is losgelaten. Hij hoort graag of die conclusie juist is.

Zijn fractie is het eens met de verstrekking van een voorschot aan het Platform. Hij vindt dat de procedure in gang moet worden gezet. Het college wil wachten op de effecten van de brief aan de Kamer. Hij kan zich dat voorstellen, maar hij vindt wel dat de mogelijkheden voor een juridische procedure moeten worden onderzocht op korte termijn. Hij vindt het echter ook goed dat het college en het Platform gezamenlijk optrekken.

Over de brief van het college zegt hij het volgende. Het college heeft vanwege het te lage ambitieniveau zelfstandig een brief geschreven. Dat had ook te maken met de vorming van een huisartsenpost. Hij heeft de brief snel gelezen. De toon en de intentie spreken hem bijzonder aan. Maar hij vindt het jammer dat er een paar schoonheidsfoutjes inzitten.

Hij noemt ze. In de eerste alinea staat dat de RvT conform de opdracht van de minister een PvA heeft opgesteld. Spreker is van mening dat de RvT juist niet conform die opdracht heeft gehandeld.

Een tweede punt betreft het minderheidsstandpunt dat ineens blijkt uit de derde alinea onder punt b. van de brief. Hij wil weten wat dat minderheidsstandpunt inhoudt. Hij vindt dat dit niet helder overkomt. Het schept verwarring met de brief van de provincie. Verder staat op pagina 2 dat het college een status quo wil. (eerste aandachtsstreepje onder voorstel). Dat wil zijn fractie ook ten aanzien van de acute zorg en de kindergeneeskunde. Daar is sprake van een rapport Acute Zorg. Hij neemt aan dat hiermee het rapport van de werkgroep Acute Zorg wordt bedoeld. Realiseert iedereen zich wat dit betekent? Hij wil daarover helderheid. Hij leest ook in de krant dat de wethouder zegt, dat hij in de brief pleit voor handhaving voor ten minste drie jaar. Hij vindt dat die uitspraak op gespannen voet staat met wat er in de brief wordt bepleit. In deze brief laten we het bestaande los. Hij vindt dat er helderheid over moet komen.

Hij is het wel eens met de crux inzake de adherentie. Het college brengt dat uitstekend naar voren. Verder wijst hij op een rekenfout, maar de wethouder zegt dat dit op het laatste moment is gecorrigeerd.

Zijn fractie vindt het wel bijzonder plezierig dat het college op het laatste moment het initiatief heeft genomen en een brief heeft geschreven. De intentie is goed, maar hij is bang dat de brief enigszins verwarrend zou kunnen werken. Hij wil helderheid over wat het college bepleit over de acute zorg. Is het dat wat in de krant staat of het rapport Acute Zorg van de werkgroep?

De VOORZITTER concludeert dat het CDA helder is over de genoemde punten.

De heer BAKKER loopt de punten langs. Nu instappen in een andere werkgroep is misschien nog wat vroeg. Hij kan zich voorstellen dat het college voorkeur geeft aan de werkgroep lange termijnvisie van de stakeholders. Hij stelt zich voor dat de gemeente een vertegenwoordiging in die werkgroep benoemt, die ook alle ondersteuning krijgt om daar effectief op te kunnen treden. In die zin lijkt het ook wel een projectgroep ter ondersteuning van de stakeholders. Dat zou een optie kunnen zijn om met dit vraagstuk om te gaan, waarbij de brede doelstelling om de vier basis disciplines zo snel mogelijk weer in Emmeloord te krijgen als opdracht wordt meegegeven.

Als de gemeente voornemens is een juridische procedure te starten is het ook logisch dat de gemeente de kosten draagt. Als er partners zijn die dezelfde procedure volgen is het logisch dat er goed wordt samen gewerkt. Ook de kostenverdeling zal dan geen probleem mogen zijn. Hij is er dan voorstander van EUR 5.000,00 aan het Platform ter beschikking te stellen.

De bestuurlijke lijn en de brief geven wat vraagpunten, zoals het CDA die naar voren heeft gebracht. Hij heeft onvoldoende beeld gekregen van de acute zorg zoals de werkgroep die heeft aangegeven. Hij heeft begrepen dat er sprake was van unanimititeit, maar later begreep hij dat de huisartsen aan die vorm geen toegevoegde waarde zien en er geen medewerking aan zouden willen verlenen. De huisartsen zaten toch ook in die werkgroep. De beeldvorming is niet helder en hij vraagt nadere toelichting.

Wethouder de heer RITSEMA is verheugd dat de commissie de bestuurlijke lijn van het college ondersteunt. Er ontstaat geen knip in die bestuurlijke lijn op het moment dat het college een juridische procedure aangaat. Want die procedure is feitelijk onderdeel van de bestuurlijke lijn. Zeker als het om het stakeholdersoverleg gaat. Als publiekrechtelijke vertegenwoordiger vraagt de gemeente dan aan het ziekenhuis of de procedures wel juist zijn gevolgd. Hij wijst op artikel 3 van de wet Ziekenhuisvoorzieningen, dat een vrij recent gegeven is, waar nog niet veel ervaring mee bestaat. Er kan dan jurisprudentie worden opgebouwd. Die juridische stappen moeten niet te vroeg worden gezet. Daar zal iedereen het over eens zijn.

Hij vindt het geen zin hebben op de uitlatingen van de heer De Vries in te gaan. Hij constateert wel dat de VVD over de participatie in de werkgroep een afwijkend standpunt inneemt. Hij wil proberen de VVD te overtuigen dat de lijn van het college een juiste is. In het overleg met de vertegenwoordiger van het Platform deze middag was daar ook overeenstemming over. De koppeling tussen de juridische procedure en het bereiken van een doelstelling in zo'n werkgroep in die periode van status quo is niet aan de orde. De juridische procedure zal te kort zijn om gedurende die periode een goed resultaat in de werkgroep te bereiken. Bovendien zal een werkgroep pas resultaat boeken als er samenwerking is met alle partners. Daarom heeft hij ook de koppeling gelegd met de werkgroep van de stakeholders, die de lange termijnvisie onderzoekt. Op het moment dat de belangrijkste partner, het ziekenhuis, daarin niet participeert, is er geen draagvlak. Daarom heeft het geen enkele zin om die weg op te gaan.

Hij kan geen zekerheid verschaffen over de uitkomsten van het overleg in de Kamer. Hij hoopt binnen acht dagen meer duidelijkheid te hebben, gelet op de informatie die hij van de heer Buijs heeft ontvangen. Het gaat hem er wel om, dat de Kamer nog eens duidelijk met de neus op de feiten wordt gedrukt en wordt herinnerd aan uitspraken en toezeggingen die eerder zijn gedaan. Hij hoopt op daadkracht bij de Kamer bij het regelen van budgetten. De Kamer heeft budgetrecht en kan de minister opdrachten geven.

De RvT stelt dat zij conform de opdracht van de minister heeft gehandeld. Dat sloeg op de brief van de minister van 10 oktober 2002. Alleen is het college met de uitkomsten niet tevreden. Bovendien vindt hij dat het ziekenhuis het ambitieniveau hoger had moeten leggen en vervolgens de bal weer bij politiek Den Haag had moeten neerleggen.

Door een aantal leden van de werkgroep Moeder en kind Zorg is een minderheidsstandpunt ingenomen. Dat hebben zij laten vergezellen van een tegenrapport. Met de zinsnede daarover heeft het college willen aangeven, dat met dat minderheidsstandpunt een andere route is neergelegd, dat tot een ander resultaat zou kunnen leiden. Het college wil dat onder de aandacht van de Kamer brengen. Het college vraagt te onderschrijven om de kindergeneeskunde gedurende de status quo in Emmeloord te handhaven en daarvoor extra middelen beschikbaar te stellen.

In het rapport over de acute zorg staat een uitvoerige passage over de ambities van de huisartsen met betrekking tot de acute zorg. Zij zouden willen dat de hele werkgroep die ambitie onderschreef. Dat heeft de werkgroep eigenlijk ook uitgesproken. Naar dat ambitieniveau zou toe moeten worden gewerkt om de huisartsen mee te krijgen in het verhaal naar de toekomst toe. Het opnemen van die passage in relatie tot het totaal van de nota is aanleiding geweest om unaniem achter die nota te kunnen staan. Die opmerkingen maken deel uit van de werkgroep. Hier wordt de link gelegd met de uitkomsten en de condities van het rapport. Het zijn condities die in het rapport zijn opgenomen.

De heer REIJENGA snapt best wat er staat, maar dat is wat anders dan een handhaving van de huidige situatie voor tenminste drie jaar. Dat is niet zo. De uitkomsten van het rapport Acute Zorg liggen tussen het standpunt van de RvT en de huidige situatie. Hij wil dat duidelijk uitspreken. Want anders suggereert de wethouder iets anders en worden mensen op het verkeerde been gezet.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat hem gaat om gedurende de periode van drie jaar de status quo zoals in de brief is vermeld, waarbij duidelijk de relatie wordt gelegd met de kindergeneeskunde, overeind te houden. In die drie jaar moet dan worden gewerkt aan de toekomst. De schouders met zijn allen eronder en adherentie opbouwen.

De heer REIJENGA vindt dat prima - het is ook allemaal waar - als het standpunt dat de raad allang heeft over handhaving van de basis specialismen en de acute 24-uurszorg. Daar gaat de raad nog steeds voor, maar dat is wat anders dan in de brief staat. Dat moet helder en duidelijk worden gezegd. In de krant staat dat de wethouder daar nog steeds voor gaat, maar feitelijk is het niet zo.

Wethouder de heer RITSEMA is van mening dat het college feitelijk daar wel voor gaat. De insiders die het hele rapport Acute Zorg hebben gelezen zullen dat erkennen.

De heer REIJENGA is van mening dat het college daar feitelijk niet meer voor gaat. Dat is niet erg, maar zeg dan ook eerlijk waar dat door komt. Hij vindt dat er geen verhalen moeten worden opgehangen dat het college nog steeds gaat voor de oorspronkelijke uitgangspunten. Dat staat wel in de krant, maar niet in de brief.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat hij anticipeert op de argumentatie en de motivering uit het rapport van de werkgroep. Hij realiseert zich, dat als er geen extra middelen komen, er dan wordt teruggevallen op een lager ambitieniveau.

De heer REIJENGA zegt dat er nu twee varianten zijn. De provincie schrijft een brief. Daar begrijpt hij overigens niets van. De gedeputeerde heeft ook heel wat uit te leggen aan Provinciale Staten. (PS). Dan is er een brief van de gemeenten Noordoostpolder en Urk, die EUR 1,8 miljoen vragen. Daar zit een behoorlijk verschil in. Dat maakt helaas een verkeerde indruk.

Wethouder de heer RITSEMA is dat met de heer Reijenga eens. Van deze wethouder mag worden aangenomen dat hij zich optimaal heeft ingezet om te komen tot een gezamenlijk standpunt van alle gemeenten en de provincie.

In het vooroverleg heeft hij duidelijk gemaakt aan de partners aan de andere kant van de brug, dat zij het de Noordoostpolder en Urk qua inhoud wel mogelijk zouden moeten maken om die gezamenlijke brief op te kunnen stellen. Dat is niet gelukt. Daarom is er een aparte brief.

De heer REIJENGA vindt dat begrijpelijk. Hij vindt dat je dan ook moet zeggen dat je kiest voor het meest haalbare. Dat is de optie uit de werkgroep Acute Zorg, waarmee ook wordt getracht de huisartsen binnen boord te houden. Dat vindt hij reëel om eerlijk te zeggen.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat hij en de heer Reijenga het daar over eens zijn. Als daar misverstanden over bestaan wil hij die wel uit de weg ruimen. Het college legt de lat hoger door te pleiten voor handhaving van de kindergeneeskunde. Hij is van mening dat als de kindergeneeskunde verdwijnt het heel moeilijk wordt om de medewerking van de huisartsen te vragen voor een huisartsenpost.

De heer REIJENGA koppelt daar de vraag van de heer Bakker aan vast.

De VOORZITTER wil graag een reactie van de huisartsen over dit onderdeel.

De heer KUIKEN zegt dat de wethouder in deze brief zichzelf tegenspreekt. Enerzijds wordt er gesproken over een feitelijke status quo in de acute zorg en vervolgens wordt acute zorg omschreven conform het rapport van de werkgroep. Dat zijn twee verschillende dingen. Hij onderschrijft wat de heer Reijenga daarover zegt. De status quo van de acute zorg betekent een OK-team met specialisten die dienst hebben. In het rapport acute zorg is dat heel anders ingevuld.

De VOORZITTER concludeert dat iedereen het eens is over het eerste aandachtsstreepje in de brief. Zodra er wordt gesproken over de status quo conform de condities van het rapport acute zorg, ontstaan er vragen. Hij vraagt verheldering daarover van de wethouder ook met het oog op informatie aan de Tweede Kamer.

Wethouder de heer RITSEMA heeft geprobeerd uit te leggen dat het college op de eerste pagina van de brief spreekt over de noodzaak van een huisartsenpost in het ziekenhuis. Vervolgens wordt gesproken over de condities in het rapport Acute Zorg. Een uitgebreid deel van het rapport gaat over de voorwaarden van de huisartsen op dat punt. Dat verband heeft hij in de richting van de Kamer helder willen aanbrengen. Het is niet de bedoeling geweest om mensen op het verkeerde been te zetten. Het is daarom goed die laatste toelichting ook aan de Kamerleden te verstrekken. Dat kan per e-mail of op andere wijze.

De heer REIJENGA vindt dat dit ook aan de bevolking moet worden duidelijk gemaakt. Hij begrijpt het standpunt van het college en prijst het college ook, maar er moet geen verkeerde indruk worden gewekt.

De heer DEKKER vindt het heel makkelijk op te lossen door een paar woorden toe te voegen: 'overeenkomstig de brede variant zoals beschreven in het rapport acute zorg.' Die variant is opgenomen, ingegeven door de huisartsen, dat zij wel een huisartsenpost willen, maar dan moet er operatieve opvang zijn en er moeten ook een chirurg en een kinderarts in het ziekenhuis zijn. Als dat zo wordt opgenomen is de discussie afgerond. Mogelijk moet in een addendum worden uitgelegd wat die brede variant is, maar dan zijn de partijen uit de discussie.

De VOORZITTER lijkt dat een goede toelichting. De heer Reijenga wil dat ook in het publiek gecommuniceerd hebben.

Wethouder de heer RITSEMA zegt toe na te gaan of er een nadere toelichting aan de Kamer moet worden gegeven. Hij wil wel duidelijk hebben dat het college nadrukkelijk wil inhaken op het rapport Acute Zorg.

De heer BAKKER heeft nog gevraagd de werkgroep lange termijnvisie vanuit de gemeente fors te ondersteunen.

Wethouder de heer RITSEMA stelt zich voor dat als daar in het stakeholdersoverleg over wordt gesproken, de gemeente een nadrukkelijke rol zal opeisen.

De VOORZITTER geeft gelegenheid voor een tweede termijn.

De heer VAN DAALEN zegt dat de wethouder hem niet heeft kunnen overtuigen om nu met bijvoorbeeld de zes stakeholders die niet akkoord zijn gegaan met het PvA te gaan starten met een onderzoek in een publiek/private samenwerking.

Wethouder de heer RITSEMA weet niet of de heer Van Daalen goed heeft geluisterd. Hij heeft gezegd, dat hij daarover heeft overlegd met het Platform en dat ze het daar vooralsnog over eens waren.

De VOORZITTER geeft aan dat de wethouder ook niet heeft gezegd dat hij dat helemaal niet wil. Het is meer een kwestie van timing.

De heer VAN DAALEN wil dan graag horen over welke termijn de wethouder het heeft.

Wethouder de heer RITSEMA heeft nadrukkelijk aangegeven dat voor het college pas over een werkgroep wordt gesproken in het kader van de opdracht langetermijnvisie door de stakeholders.

De heer VAN DAALEN is van mening dat dit te lang gaat duren.

De heer BAKKER vraagt welke mogelijkheden de heer Van Daalen ziet buiten het bestuurlijke kader van de RvT en de financiers om een verzelfstandigd ziekenhuis Emmeloord van de grond te tillen. Dat zijn de eerste drempels die moeten worden genomen. De wethouder wil binnen het bestuurlijk traject van het ziekenhuis over die drempels heen en vervolgens, als hij binnen is, gaan verbouwen. De heer Van Daalen wil verbouwen zonder dat hij binnen is.

De heer VAN DAALEN wil kijken of er mogelijkheden zijn voor een verbouwing in de toekomst. Dat wil hij nu vast onderzoeken. Niet pas als de stenen op de stoep staan.

De heer BAKKER vindt het een gemeentelijke verantwoordelijkheid, dat heeft hij al aangegeven, om de eigen stakeholder te ondersteunen. Dat is inherent aan de eigen verantwoordelijkheid. De stakeholder moet ruimte krijgen om zijn werk daar te kunnen doen.

De heer SCHIPPER zegt dat er goed huiswerk moet worden gemaakt. Zijn fractie is altijd voor goede samenwerking geweest. Hij heeft begrepen dat er een duidelijk overleg is geweest met het Platform. Dat er dan op een tactische manier moet worden gekomen tot een goede voortgang - dat proeft hij uit de antwoorden van de wethouder - is dan de goede lijn.

De heer REIJENGA heeft er problemen mee dat er twee brieven liggen. Dan kan er een verdeel en heerspolitiek volgen. Hij is blij dat de wethouder contact heeft gehad met het CDA-kamerlid Buijs. Daarmee is een verkeerd signaal in ieder geval uit de weg geruimd. Hij hoopt dat de gedeputeerde niet tegen de brief van de Noordoostpolder en Urk is. Hij vindt ook dat dit niet kan. Mogelijk kan toch nog eens worden getracht hem hier bij te betrekken. Hij heeft begrepen dat Kampen ook brieven schrijft. Mogelijk kan de wethouder nog eens naar Den Haag gaan om toe te lichten dat wat de Noordoostpolder en Urk vragen een compleet plan is. Het plan kost geld, maar dat is altijd toegezegd.

De heer HAAGSMA heeft nog een korte opmerking. Het is goed dat de brief er ligt. De heer Buijs heeft gezegd dat hij binnenkort antwoord verwacht op zijn vragen. Hij wil weten wat de wethouder gaat doen als er geen reactie komt op zijn brief of als er een negatieve reactie komt. Hij neemt aan dat hij als bestuurder daarover heeft nagedacht en een stappenplan voor de toekomst heeft. Verder denkt hij dat er snelheid in het proces blijft. Hij merkt aan allerlei reacties dat het vertrouwen afbrokkelt. Mensen lezen de krant op dit punt al niet meer. Er is behoefte aan snelheid en duidelijkheid.

De heer SCHIPPER kan zich voorstellen dat de heer Ten Hoope iets wil zeggen voor het geval de acties niets opleveren. Wat gaat de wethouder dan doen?

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat de goede luisteraars het antwoord al weten. Hij heeft in eerste termijn al aangegeven in welke volgorde hij denkt en hoe het college daar tegenaan kijkt. Hij zegt dat als er geen reactie of een negatieve reactie komt uit de Kamer, dan de juridische procedure in gang wordt gezet. Dan moet worden afgewacht wat de uitkomst is.

De insteek is dat als de procedure niet op een juiste wijze is afgerond, dat mogelijkerwijs ook effecten heeft op de uitkomsten van het stakeholdersoverleg. Onderdeel van die procedure zal als eerste zijn opschorting van de implementatie van de besluitvorming. Daarmee moet worden voorkomen, dat er op 1 juli 2003 onomkeerbare besluiten worden genomen over bijvoorbeeld het vertrek van de kindergeneeskunde. In de tussentijd wil hij proberen af te dwingen dat het proces op een juiste manier plaatsvindt en mogelijk een betere uitkomst oplevert.

De raad mag verwachten dat het college het niet bij de brief zal laten, maar tenminste telefonisch contact zal zoeken met de Kamercommissie om daar mogelijk heen te gaan. Dat ligt echter niet alleen aan hem.

De heer REIJENGA heeft nog een vraag aan de heer Dekker.

De VOORZITTER wil eerst de vertegenwoordiger van het platform gelegenheid geven te reageren.

De heer TEN HOOPE zegt dat de weergave van het overleg door de wethouder juist is. Hij heeft een paar aanvullingen. Het Platform heeft op 18 juni 2003 al een besluit genomen de juridische procedure te starten. Op enig moment zal gezamenlijk verder worden gegaan. Dat zal afhangen van de voortgang langs de bestuurlijke lijn. Hij heeft er begrip voor dat het college die bestuurlijke lijn nog wil volgen. Het Platform heeft daar weinig vertrouwen in. Hij is al talloze malen teleurgesteld over wat er in de weg naar Den Haag is bereikt.

Wethouder de heer RITSEMA interrumpeert en vraagt of de heer Ten Hoope bedoelt dat er een besluit is genomen om de juridische procedure te starten of voor te bereiden.

De heer TEN HOOPE zegt dat het laatste het geval is. Er is uitvoerig gesproken over de projectgroep. Het Platform vindt dat op enig moment een strategische afweging moet worden gemaakt over wat zinvol is en wat niet. Zo'n projectgroep heeft mede tot doel de ondersteuning van alle argumenten die al voortdurend over tafel gaan over de mogelijkheid van verzelfstandiging. Als verzelfstandiging mogelijk is, is verder gepraat zinloos. Het Platform zal enig geduld betrachten, maar volgende week kunnen de zaken weer heel anders liggen. Hij wil nauw contact houden met de colleges van Noordoostpolder en Urk.

De heer Reijenga heeft een brief van het college van Kampen genoemd. Het lijkt hem zinvol Kampen erbij te betrekken. Ook daar ligt adherentie voor Emmeloord.

De heer REIJENGA vraagt aan de heer Dekker of hij hem goed heeft begrepen, dat als wat het college wil met de acute zorg, doorgaat, de huisartsen dan bereid zijn een huisartsenpost in het ziekenhuis te bemensen.

De heer DEKKER zegt dat de huisartsen per brief hebben aangegeven een aanvulling op het voorliggende concept als voorwaarde voor participatie in een huisartsenpost hebben gesteld. Die aanvulling betreft de beschikbaarheid van een chirurg, een internist, een kinderarts en de mogelijkheid tot operatieve behandeling buiten kantooruren en intensieve zorg. Op grond daarvan heeft de werkgroep een brede variant opgesteld, waarin ook is aangegeven wat dat aan extra kosten oplevert. De definitieve uitkomst van de werkgroep behelst niet die brede variant, maar de spreidingsvariant. Die komt erop neer dat er een laborant is voor röntgenfoto's, een laborant voor laboratoriumwerk, een anesthesist oproepbaar en een assistent in huis. Geen beschikbare chirurg of internist. Er kunnen ook geen operatieve handelingen plaatsvinden. De huisartsen willen nadrukkelijk niet meewerken aan een huisartsenpost onder de condities van die spreidingsvariant. Wel onder de condities van die brede variant.

De heer BAKKER zegt dat de werkgroep toch unaniem die spreidingsvariant akkoord heeft bevonden.

De heer VAN DOORN zegt dat er inderdaad staat dat de werkgroep unaniem die uitspraak heeft gedaan. Het was een zeer verwarrende laatste bijeenkomst, die om 14.50 uur ophield, waarna om 15.00 uur mondeling uitsluitel werd gegeven aan de RvT. Zonder dat er een schriftelijk verslag van de vergadering was vastgesteld. Hij noemt het unaniem tussen aanhalingstekens. Wat hij wel wil zeggen is dat er een groot verschil is tussen een huisartsenpost en acute zorg. Acute zorg is de mogelijkheid terug te vallen op de mogelijkheden van een ziekenhuis. Zoals het nu ligt in het PvA, zelfs in de plusvariant, voorspelt hij dat het binnenkort einde oefening is. Er is geen specialist te vinden die overdag in het ziekenhuis werkt en de polikliniek doet en dan geen patiënten kan opnemen.

Geen chirurg die overdag hier gaat opereren, terwijl hij om 17.00 uur weg is. In Lelystad is dan wel een dienstdoende specialist die telefonisch met een assistent de situatie van een patiënt die problemen krijgt moet beoordelen. Ook al geeft de overheid dat geld, volgens hem is het einde oefening.

De heer REIJENGA wordt het nu minder helder. Hij was uitgegaan van de brede variant. Zo verstond hij dat en zo heeft de heer Ritsema dat ook gezegd.

Wethouder de heer RITSEMA heeft nadrukkelijk gesteld, dat er wordt gesproken over de condities. In zijn optiek, sprekend over de condities van het rapport Acute Zorg, dan is dat breder dan de alleen de uitkomsten van dat rapport. De condities maken onderdeel uit van het rapport.

De heer REIJENGA begrijpt dat huisartsen daar niet zo instappen.

De heer OFFENBERG constateert dat er een vorm van samenwerking is en groeit met betrekking tot de juridische procedure. Hij zou die groei willen voortzetten en de OR van het ziekenhuis daarbij betrekken. De OR heeft al besloten de raadkamer in Amsterdam te raadplegen. Het PvA is door de OR afgewezen op bestuurlijke gronden. Hij verzoekt om elkaar te ondersteunen waar dat mogelijk is. Hij wil van het college weten of het daar mogelijkheden voor ziet.

Wethouder de heer RITSEMA begrijpt best de inbreng van de heer Offenberg. Maar de stakeholders hebben een andere positie en andere verantwoordelijkheden dan een OR.

De heer OFFENBERG is dat wel met hem eens, maar er liggen raakvlakken. Hij vraagt om elkaar, waar men elkaar raakt, te ondersteunen.

De VOORZITTER denkt dat die rechtstreekse ondersteuning moeilijk is, maar overleg is altijd mogelijk. Hij denkt te kunnen concluderen dat de commissie het college volgt in de bestuurlijke lijn met de brief aan de Tweede Kamer. Ook stemt de commissie in met de lijn om nog geen juridische procedure te gaan volgen. Daartoe kan wel worden besloten als het overleg in de Kamer geen resultaat oplevert. Er zou wel een voorbereiding door de gemeente kunnen plaatsvinden om die procedure te starten. Dat is wel nodig om eventueel iets neer te kunnen leggen bij een rechtbank voor 1 juli 2003. De brief van 16 mei jl. wordt door de commissie zo uitgelegd dat er samenwerking zal plaatsvinden van het college met het Platform voor de juridische procedure.

Het college wil nog niet deelnemen aan een werkgroep die verzelfstandiging gaat onderzoeken. De commissie steunt die lijn. Ook steunt de commissie de lijn om deel te nemen aan een werkgroep lange termijnvisie in het kader van het stakeholdersoverleg. De VVD-fractie steunt dat laatste niet.

De heer REIJENGA wil het college nog meegeven na te denken om een addendum bij de brief te voegen.

Wethouder de heer RITSEMA heeft al aangegeven dat hij wil bekijken op welke wijze hij die toelichting aan de Kamer zal verstrekken.

De VOORZITTER sluit de vergadering om 20.00 uur.

Aldus vastgesteld in de vergadering van 11 augustus 2003.

De griffier,

De voorzitter,